

PHÁT HUY SỨC MẠNH TẬP THỂ CỦA HUYỆN ỦY

TRẦN XUÂN VŨ

Bí thư Huyện ủy Gia-lương Hà –bắc

Gia lương là một huyện đông dân , nhiều ruộng và thuộc vùng đồng chiêm trũng nhất trong tỉnh Hà-bắc. Mấy năm qua, đảng bộ và nhân dân toàn huyện chúng tôi đã không ngừng phấn đấu theo tinh thần cách mạng tiến công, phát huy truyền thống khắc phục khó khăn, tạo được sự chuyển biến mạnh mẽ trên các mặt thủy lợi, trồng lúa, nuôi lợn, thả cá,... Riêng năm 1967, chúng tôi đã đào đắp 4.500.000 mét khối thủy lợi, làm được 3.343 cầu cống lớn nhỏ, khoanh nhiều vùng nhỏ, rải nước, chôn nước. Do đó, đã hạn chế được nạn úng ngập. Năm 1965, mưa 340 mi-limét, đã làm cho Gia lương bị úng trên 3.600 héc - ta. Năm 1968 tuy bị hai trận bão lớn liên tiếp, mưa tới 394 mi li mét, nhưng chỉ có 1.800 héc-ta bị úng.

Chúng tôi đã thay tất cả những giống lúa không thích hợp ở vùng đồng chiêm trũng bằng giống lúa mới có năng suất cao. Hầu hết ruộng lúa được cấy thẳng hàng, đúng thời vụ. Vụ mùa năm 1967 đạt năng suất cao nhất kể từ năm 1961 đến giờ.

Có hai phần ba số hợp tác xã chăn nuôi lợn tập thể. Một số nơi ở vùng đồng trũng không có mâu lại chưa có công trình thủy lợi chắc chắn, những đã tận dụng hồ ao, song ngòi để thả nhiều rau muống và ra sức thâm canh lúa, nên đã giải quyết được thức ăn cho gia súc và đạt trên hai con lợn một héc-ta gieo trồng.

Một trong những nguyên nhân tạo được sự chuyển biến trên đây là do chúng tôi bước đầu đã coi trọng việc cải tiến phương thức lãnh đạo và chỉ đạo Huyện ủy theo tinh thần nghị quyết số 136 của Ban bí thư Trung ương Đảng. Đặc biệt chúng tôi đã chú trọng việc phát huy sức mạnh tập thể lãnh đạo của Huyện ủy. Đây không những là một nguyên tắc lãnh đạo của Đảng, mà trong thực tiễn, nó còn là khâu mấu chốt mở đường cho sự chuyển biến của phong trào ở huyện chúng tôi trong mấy năm qua.

Trước hết, chúng tôi đã tập trung vào việc cải tiến sinh hoạt dân chủ trong Huyện ủy.

Trước đây, Huyện ủy chúng tôi vẫn sinh hoạt đều kỳ, song chất lượng hội họp chưa cao, chưa thật sự tập trung và phát huy được trí tuệ của tập thể Huyện ủy. Trong các cuộc họp của Ban thường vụ hoặc toàn Ban chấp hành, thường là bí thư và phó bí thư nói nhiều, còn các ủy viên thường vụ và huyện ủy viên thường ít có ý kiến. Cho nên, tuy là nghị quyết của Ban thường vụ hoặc của Ban chấp hành, những chưa phải đã tập trung được các ý kiến của hầu hết các đồng chí dự hội nghị. Hoặc nghị quyết của Đại hội đại biểu đảng bộ huyện là nghị quyết của cơ quan lãnh đạo cao nhất trong đảng bộ, những sự đóng góp ý kiến của tổ chức cơ sở và của đảng viên rất bị hạn chế, hoặc có tham gia ý kiến, nhưng ít được phản ánh vào trong nghị quyết. Do đó, không gây được không khí phấn khởi trong đảng bộ, khi hành động thiếu nhất trí.

Từ mấy năm nay, chúng tôi kiên trì đi sâu vào việc cải tiến cách sinh hoạt của Huyện ủy, nhằm phát huy mạnh mẽ trí tuệ của mọi người, làm cho nghị quyết của tập thể được đúng đắn nhất, có giá trị và hiệu lực nhất.

Chúng tôi đã cải tiến việc hội họp, chuẩn bị đầy đủ về nội dung và thời gian cho từng cuộc họp. Trước khi họp Huyện ủy, chúng tôi thường giới thiệu trước với các Huyện ủy viên về mục đích, yêu cầu, nội dung của vấn đề định bàn tại hội nghị và yêu cầu mỗi đồng chí phải tự đi điều tra, nghiên cứu, kết luận về những điều liên quan đến nội dung trên. Nhờ có chuẩn bị kỹ nên khi họp hầu hết các đồng chí đều góp được nhiều ý kiến tốt.

Ví dụ: khi nhận nghị quyết của tỉnh ủy về công tác xây dựng Đảng, chúng tôi mời các đồng chí Huyện ủy viên về họp, giới thiệu rõ mục đích, yêu cầu, nội dung cần thảo luận về công tác xây dựng Đảng và yêu cầu mỗi đồng chí về sinh hoạt với một chi bộ và viết một báo cáo về công tác

Đảng ở nơi đó. Viết báo cáo là một việc khó khăn đối với một đồng chí, song chúng tôi nghĩ làm như vậy là cách thiết thực nâng cao năng lực của từng đồng chí, đòi hỏi mỗi đồng chí phải suy nghĩ nắm tình hình cơ sở chắc hơn và chuẩn bị ý kiến phát biểu trong hội nghị được tốt hơn.

Do đó, khi thảo luận về tình hình đảng viên tham gia công tác, có đồng chí phân tích khá sâu sắc: đảng viên làm đội trưởng rất ít, thậm chí có xã có tới 50-70 đảng viên mà không có đồng chí nào làm đội trưởng sản xuất, tại sao vậy? Vì họ sợ lao động, công tác và họp hành vất vả: sợ quần chúng kêu ca, oán trách; sợ gia đình day dứt vì làm được ít công điểm. Những ý kiến như vậy của các đồng chí Huyện ủy viên đã giúp ích thiết thực trong việc bàn định chính xác về phương hướng và cách thức phân công đảng viên, về chương trình phấn đấu “bốn tốt” của đảng viên ...

Khi bàn về các vấn đề thủy lợi, chăn nuôi của vùng đồng trũng, về mở rộng diện tích cấy lúa xuân, về thực hiện nghị quyết công tác cán bộ nữ và lao động nữ, v.v... chúng tôi cũng thường làm theo phương pháp nói trên. Nghị quyết của Huyện ủy phong phú và tương đối chính xác, quán triệt được tinh thần nghị quyết, chỉ thị của cấp trên, phản ánh được tình hình thực tiễn của địa phương.

Thứ hai, để nâng cao dân chủ trong sinh hoạt chúng tôi hết sức quan tâm đến việc bồi dưỡng, nâng cao trình độ và năng lực công tác của Huyện ủy viên, nhất là các Huyện ủy viên nữ và mới.

Xuất phát từ nhận thức hội nghị toàn ban chấp hành là hội nghị cao nhất, quyết định những vấn đề lớn nhất của huyện giữa hai kỳ đại hội đảng bộ, chúng tôi quy định mỗi lần họp Huyện ủy nhất thiết phải có đông đủ các đồng chí ủy viên trong Ban chấp hành tham dự, không thể họp theo kiểu có mặt hai phần ba, hoặc thiếu đồng chí này, vắng đồng chí kia cũng được. Họp đông đủ không những là biện pháp tập trung được trí tuệ của tập thể Huyện ủy, tạo nên sự thống nhất chỉ đạo hành động đối

với mọi công việc của đảng bộ; mà còn là cách thiết thực nâng cao trình độ và năng lực của từng đồng chí.

Ban chấp hành đảng bộ huyện chúng tôi có tới hai phần ba là Huyện ủy viên mới, trong đó có nhiều đồng chí ở cơ sở. Số đồng chí này có tinh thần trách nhiệm, có chí khí phấn đấu, có sức khỏe, có tinh thần chịu đựng gian khổ, lăn lộn với quần chúng nhưng hiểu biết về đường lối, chính sách còn có hạn, còn lung túng trong việc lãnh đạo những công tác thuộc phạm vi toàn huyện. Các đồng chí nữ, qua mấy tháng làm việc, vẫn còn nhiều lo lắng. Chúng tôi đã mời các đồng chí đến họp để trao đổi kinh nghiệm công tác. Qua bàn bạc, các đồng chí đó đã nêu lên một số khó khăn: một là chưa quen viết báo cáo, bây giờ làm Huyện ủy viên phụ trách ngành, phụ trách xã, phải viết báo cáo nên rất lung túng; hai là, sợ sai sót phải trình bày đề án công tác trước Huyện ủy, trước Ban thường vụ; ba là, không dám truyền đạt nghị quyết của Huyện ủy cho các thủ trưởng các ngành trước đây đã từng là phó bí thư hoặc ủy viên thường vụ huyện ủy...

Chúng tôi cho rằng: để khắc phục những nhược điểm, khó khăn đó, không có cách nào tốt hơn là phải tự bồi dưỡng lẫn cho nhau, bồi dưỡng ngay trong công tác và trên cương vị phụ trách của từng đồng chí, nâng dần trình độ và năng lực công tác của các đồng chí mới, nhằm tạo nên một tập thể lãnh đạo có sức mạnh đồng đều.

Huyện ủy chúng tôi, một mặt hết sức chú ý việc bồi dưỡng quan điểm, lập trường giai cấp công nhân và đạo đức cách mạng. Việc bồi dưỡng trên được tiến hành qua việc phân tích sâu sắc và phê phán nghiêm khắc những hiện tượng sai trái như giấu diện tích, sản lượng năng suất lúa, không làm tròn nghĩa vụ đối với Nhà nước hoặc mua bán không chính đáng để kiếm lời, xây dựng nhà cửa quá đáng, v.v... Mặt khác, chúng tôi cũng chú ý nâng cao trình độ văn hóa, kỹ thuật và quản lý nông nghiệp. Lúa xuân là vấn đề khó nhất, mới nhất trong những loại cây trồng

của huyện chúng tôi. Nhưng đến nay, đồng chí nào cũng biết cách làm lúa xuân, cũng có một điểm cấy lúa xuân trong phạm vi phụ trách của mình.

Chúng tôi đặc biệt chú ý những mặt yếu và mặt khó khăn của từng đồng chí. Ví dụ: vụ chiêm năm 1967, toàn huyện đã gặt được từ 70%-85% diện tích lúa. Nhưng ở nơi đồng chí Huyện ủy viên X phụ trách mới gặt được 50%, có ngày chỉ vài chục người ra đồng. Đồng chí X rất lo lắng. Trước tình hình đó, cùng với đồng chí X nghe chi bộ báo cáo. Sau đó đồng chí thường trực Huyện ủy và đồng chí X đã cùng nhau trao đổi nhận định tình hình, phân tích nguyên nhân, bàn cách giải quyết. Khi ra cuộc họp của chi bộ, đồng chí X phát biểu nhận xét và hướng dẫn chi bộ bàn cách giải quyết khó khăn. Với sự nỗ lực của chi bộ và quần chúng, chỉ trong bốn ngày, xã này đã gặt xong nốt 50% diện tích lúa còn lại.

Qua cách làm đó, đồng chí X được bồi dưỡng thêm về cách xem xét và cách giải quyết vấn đề, nên đã đề cao được tinh thần tự tin hơn, không ỷ lại vào đồng chí thường trực Huyện ủy như trước, đồng thời đồng chí đó cũng được các đồng chí ở cơ sở tín nhiệm hơn.

Thứ ba, sau khi có chủ trương, phương hướng, biện pháp công tác việc phân công trách nhiệm rõ ràng, cụ thể cho từng người, từng ngành là một yêu cầu không thể thiếu được, nhằm nâng cao tinh thần phụ trách của từng Huyện ủy viên, tạo nên sức mạnh chung của toàn Huyện ủy.

Đây là một kinh nghiệm thiết thân của chúng tôi. Trước đây, sau khi ra nghị quyết. Huyện ủy chúng tôi không quy định rõ trách nhiệm, khi thực hiện việc này chưa xong, việc khác sẽ dồn tới, do đó nghị quyết không được thi hành đầy đủ. Chúng tôi thường nhắc nhau là phải “cùng nói một lời, cùng làm theo một hướng, phân trách nhiệm rõ ràng”. Trong huyện ủy, ban thường vụ tự mình định rõ trách nhiệm và phạm vi công tác trước và mỗi đồng chí Huyện ủy viên đều được phân công cụ thể. Trong ban thường vụ, đồng chí bí thư cũng tự mình nhận phần việc của mình trước, nhận những việc khó nhất.

Ví dụ: Huyện ủy chúng tôi nhận định tình hình việc quản lý lao động là một khâu yếu, nhưng do chưa nắm chắc vấn đề, nên rất khó bỏ khuyết. Vì thế, có một thời gian, bí thư Huyện ủy đã đi xuống nghiên cứu một trong ba xã khó khăn nhất, trực tiếp làm phó đội trưởng phụ trách lao động ở một đội sản xuất. Nhờ đó, chúng tôi thấy rất rõ tình hình, lãnh đạo của chi bộ đối với công tác quản lý lao động ở hợp tác xã, tình hình lao động của đảng viên, tình hình phân bố lao động của đảng viên, tình hình phân bố lao động trong lúc thời vụ khẩn trương... Những kinh nghiệm cụ thể của bí thư được kịp thời trao đổi trong Ban thường vụ, từ đó tỏa ra các Huyện ủy viên, các ngành, các xã.

Tuy xuống ở cơ sở hẳn một thời gian, những bí thư vẫn bảo đảm bảo phụ trách công tác chung trong huyện bằng cách bố trí lịch làm việc rất cụ thể giữa bí thư với phó bí thư thường trực và ban thường vụ. Gặp trường hợp khẩn cấp hoặc những việc xét thấy không đủ quyền hạn giải quyết, phó bí thư thường trực xuống gặp ngay bí thư cùng bàn bạc.

Chúng tôi không những có sự phân công cụ thể đối với từng huyện ủy viên, từng ngành trong từng chủ trương công tác của huyện ủy, mà còn quy định trách nhiệm trong việc chỉ đạo trọng điểm tốt thì xã mừng, huyện cũng mừng; những nếu phong trào quần chúng ở đó không phát triển được thì trong Huyện ủy cũng đánh giá nhau, đổ lỗi cho nhau, còn các ngành và ngay cả xã trọng điểm của Huyện ủy, tự coi mình như không có trách nhiệm gì.

Chúng tôi xác định muốn lãnh đạo tốt phải chỉ đạo trọng điểm, muốn chỉ đạo trọng điểm tốt, trước hết phải nhận định rõ được trách nhiệm của mỗi người, mỗi ngành đối với trọng điểm. Chúng tôi quy định: Huyện ủy chịu trách nhiệm trong việc xác định phương hướng phát triển của trọng điểm; Ban thường vụ và đồng chí phụ trách trọng điểm chịu trách nhiệm phát động và hướng dẫn đảng ủy và chi ủy nơi trọng điểm làm việc; đảng ủy xã và chi ủy nơi trọng điểm chịu trách nhiệm

phát động đảng viên và quần chúng địa phương mình làm theo phương hướng đã đề ra: các ngành có trách nhiệm phục vụ trọng điểm theo chức năng của ngành mình, như ngành tư liệu sản xuất, phải cung cấp phân bón, công cụ cải tiến; ngành thủy lợi bảo đảm hướng dẫn xây dựng các công trình thủy lợi bảo đảm hướng dẫn xây dựng các công trình thủy lợi; ngành nông nghiệp chỉ đạo hướng dẫn đưa giống mới vào sản xuất ... Bản thân đồng chí ủy viên thường vụ phụ trách trọng điểm chịu trách nhiệm chỉ đạo và phối hợp sự hoạt động của các ngành ở xã trọng điểm; trên cơ sở đó, đúc rút thành kinh nghiệm chỉ đạo phong trào chung của huyện.

Từ khi có phân công trách nhiệm rõ ràng đối với trọng điểm như trên, việc phát hiện những kinh nghiệm hay, những sai sót ở trọng điểm được nhanh nhạy hơn, sâu hơn, việc phổ biến kinh nghiệm của trọng điểm ra toàn huyện được kịp thời hơn, sát hơn. Do đó, nhiều nghị quyết của Huyện ủy được thi hành đầy đủ hơn.

Thứ tư, tổng kết rút kinh nghiệm là một vấn đề rất quan trọng, nhằm đnhg giá lại sự chính xác của các nghị quyết, chủ trương công tác; dựa trên cơ sở đó nâng cao một bước sự lãnh đạo của cấp ủy, nâng cao năng lực công tác của từng cấp ủy viên; biết chỗ yếu, chỗ mạnh của từng địa phương; vận dụng rộng rãi và chắc chắn hơn những kinh nghiệm đã tổng kết được.

Đối với chúng tôi, đây lại là vấn đề khó vì kết luận cái đúng, cái sai đòi hỏi từng Huyện ủy viên phải gian khổ suy nghĩ, kiên trì đi xuống cơ sở, đi vào nhân dân để tìm hiểu những số liệu chính xác, những ý kiến đúng đắn của quần chúng.

Để tổng kết kinh nghiệm được tốt, đi đôi với việc đề ra nghị quyết công tác, chúng tôi đã sớm đề ra mục đích, yêu cầu, nội dung và phương pháp tổng kết để các đồng chí có ý thức và biết cách chuẩn bị trong quá trình chỉ đạo thực hiện nghị quyết. Chúng tôi rất quan tâm động viên quần chúng bên dưới đóng góp ý kiến vào tổng kết vì nếu chỉ có ý kiến

của một số đồng chí Huyện ủy viên thì việc tổng kết thường thiếu cơ sở chắc chắn, không sát và nội dung nghèo nàn.

Có lần Tỉnh ủy giao cho chúng tôi phải nghiên cứu kết luận vấn đề vì sao sản xuất lương thực, thực phẩm trong mấy năm qua bị giảm sút. Việc đó đòi hỏi chúng tôi phải tổng kết. Chúng tôi đã làm quán triệt yêu cầu, nội dung và phương pháp tổng kết trong Huyện ủy và các ngành; đồng thời bố trí cán bộ chuẩn bị số liệu thống kê định rõ thời gian cho số đồng chí này đi điều tra nghiên cứu ở cơ sở và cung cấp số liệu cho Huyện ủy. Bộ phận thường trực ở nhà khi nhận được tình hình và số liệu phải nghiên cứu, tổng hợp ngay.

Các đồng chí bí thư, phó bí thư, ủy viên thường vụ được phân công đến những điểm định tổng kết, như đến Quảng-phú là hợp tác xã có nhiều diện tích lúa mùa có màu có chiêm, những mấy năm qua diện tích lúa và màu đều tụt, năng suất cũng tụt; hoặc đến Lãng_ân là xã có ruộng đất tốt, năm vừa rồi đạt năm tấn, năng suất tăng, những diện tích tụt. Một số Huyện ủy viên khác được cử đến nghiên cứu ở xã đồng trũng. Huyện ủy chúng tôi một mặt cấm cốt cán ở từng điểm nói trên; mặt khác phát động đảng viên và quần chúng ở cơ sở tham gia ý kiến.

Đối với đảng viên chúng tôi giúp các đồng chí thấy rõ quan điểm, lập trường của giai cấp công nhân, thấy tình triệt để cách mạng và tiên phong gương mẫu của đảng viên, phê phán những biểu hiện hữu khuynh, nhằm tạo điều kiện để các đồng chí đó suy nghĩ, bàn bạc xem mình đã làm đúng, nghĩa vụ đảng viên chưa. Qua việc phát động tư tưởng của gần 3000 đảng viên ở 28 xã, chúng tôi thấy rất rõ hai nguyên nhân làm sản xuất lương thực thực phẩm bị giảm sút là dẫu diện tích, năng suất và giải quyết chưa tốt vấn đề thủy lợi, nhất là nơi còn bị úng, hạn. Kết quả trong đợt này, toàn huyện đã tìm ra được 1.600 héc-ta ruộng đất bị giấu giếm.

Việc tổng kết trên các mặt chăn nuôi khoanh vùng rải nước, chon nước, v.v... chúng tôi đều làm theo cách trên. Do đó, chúng tôi khẳng định

chỉ có trên cơ sở phát động chúng tôi tham gia tổng kết, thì cấp ủy mới có thể kết luận vấn đề được đúng đắn và mới có khả năng phát động quần chúng phát huy ưu điểm, sửa chữa sai lầm.

Còn đối với Huyện ủy viên, Huyện ủy đề ra những yêu cầu cao hơn: mỗi đồng chí phải viết một báo cáo, thông qua ý kiến của đảng ủy xã, cử đảng viên và quần chúng mà tự mình phân tích vấn đề, kết luận vấn đề theo những quan điểm của Đảng mà mình đã tiếp thụ được. Báo cáo tổng kết của từng đồng chí phải nêu rõ công tác vận động quần chúng thực hiện chính sách như thế nào, công tác chỉ đạo của mình ra sao, công tác xây dựng Đảng nhằm thực hiện chính sách của Đảng và Nhà nước ra sao... Nhờ chính cách làm việc có chuẩn bị như vậy, mỗi đồng chí đều góp nhiều ý kiến xác đáng, hội nghị không bị kéo dài, khi quyết định vấn đề thường có sự nhất trí cao trong Huyện ủy, được cán bộ, đảng viên và quần chúng bên dưới ủng hộ, chấp hành nghiêm chỉnh.

Cải tiến cách lãnh đạo của Huyện ủy là một yêu cầu quan trọng của việc xây dựng Huyện ủy “bốn tốt”. Đây là một vấn đề rất phong phú. Tiếp tục vận động và phát huy những kinh nghiệm chỉ đạo của Huyện ủy chúng tôi trong mấy năm qua, đặc biệt là việc phát huy tinh thần tập thể, dân chủ của Huyện ủy, chúng tôi đang không ngừng phấn đấu đưa phong trào cách mạng của quần chúng ở Gia-lương tiến lên vững chắc, đồng đều.